

cesta záleží ve skutečnosti ve společném užívání soukromé cesty s jejími vlastníky a platí zákonná zásada, že má být vykonávána civiliter (§ 484 obč. zák.).

Útraty dovolacího rekursu nebyly stěžovatelům přisouzeny, poněvadž dovolací rekurs byl bezúspěšný, tedy neospravedlněným zakročením (§ 25 zákona ze dne 7. července 1896 čís. 140 ř. z.). Ani navrhovatelům nepřisluší nárok na náhradu útrat za vyjádření na dovolací rekurs, neboť v § 25 cit. zákona nárok ten opory nemá, poněvadž toto místo zákonné ustanovuje jen, kdy navrhovatelé musí zapraviti náklady řízení, avšak nestanoví, že by navrhovatel měl nárok na náhradu svých útrat proti odpůrcům. Nemá však opory ani v § 11 odst. (5) zák. čís. 100/31 sb. z. a n., neboť nejde o náklady, které způsobeny byly navrhovatelům zřejmě bezdůvodně nebo hrubým zaviněním odpůrců.

Čís. 12942.

Měla-li předstupující hypoteka pořadí *i h n e d* za ustupujícím právem, platí pro postup přednosti ustanovení § 46 třetí dílčí novely k obč. zák., nikoliv ustanovení třetího odstavce § 47 této novely, které se vztahuje na případ, kdy se postup přednosti stal mezi právy, která nejdou bezprostředně za sebou, bez svolení těch, kdož mají práva mezi oběma.

V případě § 46 nabývá předstupující právo pořadí ustupujícího práva *b e z o m e z e n í* a jde o úplnou výměnu míst s absolutním účinkem, jako by předstupující právo již *o d p o č á t k u* bylo na místě ustupujícího práva a toto na místě práva předstupujícího.

Postoupilo-li právo doživotního a nedílného požívání podle § 46 třetí dílčí novely přednost bezprostředně za ním jdoucí hypotece, nemá již přednost před knihovním věřitelem a nemůže již býti ve smyslu § 150 ex. ř. převzato vydražitelem *b e z z a p o č t e n í* na nejvyšší podání.

(Rozh. ze dne 21. října 1933, R II 403/33.)

E x e k u č n í s o u d schválil podmínky navržené vymáhajícím věřitelem pro dražbu domu s tím, že odstavec 3 bude zníti: Vydražitelem budiž bez započtení do nejvyššího podání převzato břemeno pod C 19 doživotní a nedílné požívání pro Karolínu B-ovou. *D ů v o d y*: Vymáhající strana navrhla vzhledem k tomu, že pod C 14 dražené nemovitosti byla postoupena záložně M. k zajištění její pohledávky 80.000 Kč, pro niž zástavní právo pod C 23 bylo vloženo, přednost před tímto břemenem, by břemeno toto bylo převzato vydražitelem započtením do nejvyššího podání. Vzhledem k ustanovení § 47 odst. II dílčí novely k obč. zák. ze dne 19. března 1916 byl nařízen rok k stanovení dražebních podmínek, ježto takto navržené dražební podmínky uchylují se od zákonných předpisů o převzetí břemen upraveném v § 150 ex. ř., jehož výklad byl posudkem nejvyššího soudu ze dne 16. května 1902 blíže určen. Při roku k stanovení dražebních podmínek vyslovil se zástupce věcně oprávněné Karoliny B-ové proti tomu, by ono břemeno bylo převzato se započtením do nejvyššího podání. Bylo proto postupovati podle zákonných ustanovení upravujících obsah dražebních podmínek. Podle § 47 třetí odsta-

vec výše cit. zákona, zanikají účinky postoupení knihovního pořadí pro řízení exekuční, jestliže právo odstoupivší podle svého dřívějšího pořadí musí býti převzato beze srážky z nejvyššího podání. V souzeném případě jest tomu tak, že břemeno ve prospěch Karoliny B-ové bylo břemenem vtěleným na prvním místě před ostatními zástavními věřiteli, takže podle citovaného posudku z roku 1902 muselo býti převzato při rozvrhu bez započtení do nejvyššího podání. Nelze proto ve smyslu § 47 cit. zák. hleděti k onomu postoupenému pořadí knihovnímu, a bylo proto schváliti dražební podmínky s touto změnou, že břemeno přejímá se vydražitelem bez započtení do nejvyššího podání. Tomu nasvědčuje i doslov třetího odstavce § 47 cit. zák. »musí-li vydražitel převzítí ustupující právo podle jeho dřívějšího pořadí beze srážky z nejvyššího podání...«. Rovněž Hora míní, že postoupení knihovního pořadí jest v takovém případě pro exekuční řízení bezúčinné (str. 193 Soustava exekučního řízení). Re k u r s n í s o u d změnil napadené usnesení v ten rozum, že právo doživotního a nedílného požívání pro Karolinu B-ovou, vtělené pod pol. 19 listu C, bude převzato jen potud, pokud podle svého pořadí nalezne úhradu v rozdělované podstatě. D ů v o d y: Napadené rozhodnutí prvního soudu zakládá se na nesprávném výkladu § 46 a 47 III. dílčí novely k občanskému zákonu. První soud totiž přehlíží, že § 46 upravuje případ, kde jde předstupující právo v knihách za právem ustupujícím, anebo byla mu postoupena přednost všemi, kdož mají právo mezi oběma, kdežto § 47 se týká případů, kde byl vyměněn pořad práv, která nejdou přímo za sebou a nepřivolí ti, kdož mají práva mezi oběma, k postoupení přednosti. Třetí odstavec § 47 ustanovuje ovšem, že při rozvrhu nejvyššího podání jest přihlížeti k předstupujícímu právu na jeho původním místě, musí-li vydražitel převzítí ustupující právo podle jeho dřívějšího pořadí beze srážky z nejvyššího podání, toto ustanovení vztahuje se však jen na případ, upravený § 47, nikoliv na případ § 46. Podle předpisů § 46 vstupuje předstupující právo bez omezení na místo ustupujícího práva, o takový případ tu jde a jest proto mylný názor prvního soudu, jenž rozhodl podle třetího odstavce § 47. Podle §§ 29 knih. zák., 150 a 216/4 ex. ř., nemůže právo, které nemá pořadí před všemi dalšími břemeny, bez souhlasu všech zúčastněných býti převzato bez započtení na nejvyšší podání.

N e j v ý š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Názor stěžovatelky, že účinky postupu přednosti pohledávce záložny M. 80.000 Kč před právem doživotního a nedílného požívání, vloženým pod pol. C 19 ve vložce čís. 175 pro Karolinu B-ovou, nutno posuzovati podle třetího odstavce § 47, třetí dílčí novely k obč. zákonu (cís. nař. ze dne 19. března 1916, čís. 69 ř. zák.) a nikoliv podle § 46 této dílčí novely, neodpovídá skutkovému stavu, ani zákonu. Podle výpisu o vložce čís. 175 jsou v ní vloženy: pod pol. C 19 na základě smlouvy odstupní ze dne 22. března 1921: a) právo doživotního a nedílného požívání pro Karolinu B-ovou, b) právo zástavní pro hotovou výplatu nyní ve zbytku 10.000 Kč, se 4% úroky ve prospěch Ludmily

B-ové, pod položkou C 23 podle dlužního úpisu ze dne 26. listopadu 1929 právo zástavní pro pohledávku 80.000 Kč s přísl. pro záložnu M. a pod položkou C 24 podle prohlášení o postoupení přednosti ze dne 27. listopadu 1929 vložena přednost pro pohledávku záložny M. v Brně 80.000 Kč, před právem doživotního a nedílného požívání pro Karolinu B-ovou (k pol. 19a) a před pohledávkou Ludmily B-ové 10.000 Kč (k pol. 19 b). Jelikož pohledávce záložny M. v Brně 80.000 Kč předcházely jen právo doživotního a nedílného požívání Karoliny B-ové a pohledávka Ludmily B-ové 10.000 Kč, platí pro postup přednosti ustanovení § 46 třetí dílčí novely k obč. zák. ze dne 19. března 1916, čís. 69 ř. z., nikoliv ustanovení třetího odstavce § 47, které se vztahuje na případ, kde postup přednosti se stal mezi právy, které nejdou bezprostředně za sebou, bez svolení oprávněných mezi jimi jsoucích. V případě § 46 nabývá předstupující právo pořadí ustupujícího práva *b e z o m e z e n í*, což znamená úplnou výměnu míst s absolutním účinkem postoupení přednosti (viz materialie k třetí dílčí novele str. 190, 195 a násl.) a věc má se tak, jakoby vpřed postupující právo již *o d p o č á t k u* bylo na místě práva ustupujícího a toto na místě práva předstupujícího. Získala-li tedy pohledávka záložny M. 80.000 Kč postupem přednosti knihovního pořadí, které mělo dříve právo doživotního nedílného požívání Karoliny B-ové, pak ovšem toto ustoupivší právo Karoliny B-ové nemá již přednost před knihovním věřitelem, aby mohlo býti ve smyslu ustanovení § 150 ex. ř. převzato vydražitelem *b e z z a p o č t e n í* na nejvyšší podání. V tomto směru poukazuje se na posudek nejvyššího soudu vídeňského z 16. května 1902, pres. 272/1, na nějž odkazují i materialie na str. 197—198. Neposoudil proto rekursní soud věc ne-*s p r á v n ě*, změniv usnesení prvního soudu v ten smysl, že právo doživotního a nedílného požívání Karoliny B-ové bude převzato jen *p o t u d*, pokud podle pořadí nalezne úhradu v rozdělované podstatě.

Čís. 12943.

Zabavení mzdy se vztahuje jen na pohledávku zaměstnance z určité služební smlouvy, jejímž zánikem přestává i účinnost zákazu poddlužníkovi podle § 294 ex. ř. K platnému zabavení mzdy z nového služebního poměru jest třeba nového zabavení a nového zákazu výplaty mzdy poddlužníkovi. V tom, že dlužník nepřišel po krátký čas do práce, nelze ještě spatřovati zrušení služebního poměru neurčitého trvání a důsledkem toho nelze v nastoupení práce u téhož zaměstnavatele za týchž podmínek shledávati ujednání nového služebního poměru.

(Rozh. ze dne 21. října 1933, Rv II 775/31.)

Nezletilé žalobkyni byla povolena k vydobytí výživného proti Jindřichu H-ovi exekuce zabavením a příkázáním k vybrání dvou třetin platu, jež měl dlužník u žalované cihlářské firmy. Žalovaná však vyplatila za rok 1928 mzdu přímo dlužníku, ač jí bylo usnesení o zabavení mzdy doručeno dne 19. března 1928, usnesení o příkázání mzdy k vybrání dne 6. června 1928. Proti žalobě o zaplacení 5.025 Kč namítla žalovaná, že